

14 juin 2010

Internetavisen for politik og kultur

Information

På tær gennem et langt liv

Balletdanseren, instruktøren og underviseren Nini Theilade har været et stort navn indenfor balletverdenen længere end de fleste

En ung Nini Theilade danser Bacchanale Foto: Maurice Seymour

Af: [ESPEN FYHRIE](#)

14. juni 2010 | Om denne artikel

Det er ikke ualmindeligt at høre om ganske lange karrierer i teater- og balletverdenen, men dagens fødselar hører dog alligevel til i den mere imponerende ende:

Den tidligere solodanserinde, instruktør og stadig aktive balletlærer på Oure Idrætshøjskole Nini Theilade debuterede således med sit første soloprogram som 14-årig i Holland i 1929, altså for 81 år siden.

Den unge og udtryksfulde danserinde, der blev født i Indonesien i 1915 som datter af en dansk far og en indonesisk mor - som i øvrigt nedstammer fra Maharashien af Java - søgte, efter familien var flyttet til Danmark i 1926, optagelse på det Kongelige Teaters balletskole.

Hun blev dog afvist med begrundelsen 'svage ankler', flyttede hun og moderen til Paris, for at hun der kunne modtage den nødvendige kvalificerede undervisning. Og det fik hun hos flere af Frankrigs ledende lærere, som i modsætning til den Kongelige Ballet ikke anså hende for at være for svagelig til at danse, hvilket man set i bakspejlet må give dem ret i.

Muse for de store

Allerede som 20-årig havde Nini Theilade en etableret karriere, og hendes talent kombineret med hendes smukke og eksotiske udseende fortryllede mange mænd; således blev Piet Hein håbløst forelsket i hende, ligesom Salvador Dalí skrev en surrealistisk ballet til hende. Hun var endda i søgelyset som skuespiller for Alfred Hitchcock, hvilket dog aldrig kom i stand.

Nini Theilade boede i det meste af sin aktive karriere i Brasilien og Portugal, og flyttede derefter til Frankrig hvor hun drev en balletskole sammen med sin anden mand, danskeren Arne Buchter-Larsen. Først som 75-årig valgte hun at gå på pension, hvorefter hun valgte at vende tilbage til Danmark.

Hun havde imidlertid ikke megen succes med at smække fødderne op på sofabordet, og tog i stedet imod et tilbud fra Oure Idrætshøjskole, hvor hun nu har fungeret som balletunderviser i 20 år. Hun udtalte sidste år til Kristeligt Dagblad at hun »måske slet ikke egner sig til at slappe af.« Noget kunne tyde på at det passer.

Traduction amateur de l'article :

Sous la photo : La jeune danseuse Nini dans « Les Bacchantales ». Photo : Maurice Seymour.

Il n'est pas rare d'entendre parler de longue carrière dans le monde du théâtre et de la danse, mais celle qui fête son anniversaire aujourd'hui fait quand même partie de loin des plus impressionnantes.

L'ancienne danseuse étoile et toujours professeur de danse à l'Ecole de Oure, Nini Theilade, a fait ses débuts en se produisant en soliste en Hollande à 14 ans, en 1929, il y a 81 ans.

Cette danseuse jeune et expressive, née en Indonésie en 1915, d'un père danois et d'une mère indonésienne (issue d'un Maharashien de Java), déménagea au Danemark en 1926, pour entrer à l'école de danse du Théâtre Royal.

Elle a cependant été exclue en raison de ses chevilles faibles. Elle s'installe alors avec sa mère à Paris, afin d'y recevoir l'enseignement qualifié nécessaire. Elle a ainsi appris auprès de professeurs français qui, contrairement au Royal Ballet, ne l'ont pas trouvé trop faible pour la danse.

La muse des plus grands

Agée seulement de 20ans, Nini Theilade avait déjà une carrière établie, et son talent, combiné avec sa magnifique grâce, ont attiré le regard enchanté de nombreux hommes. Ainsi Piet Hein fut désespérément amoureux d'elle, de même que Salvador Dali qui en fit la Vénus de ses Bacchantales . Elle fut également à l'honneur dans un film d'Alfred Hitchcock qui n'est jamais sorti.

Nini Theilade a vécu pendant la majeure partie de sa carrière au Brésil et au Portugal, puis elle s'est installée en France où elle a fondé une école de danse avec son second mari, Dane Arne Buchter-Larsen. Elle a choisi de prendre sa retraite à 75 ans, puis elle a voulu retourner au Danemark.

Et elle saisit une offre de poste à l'Ecole de Sports de Oure, où elle enseigne le classique depuis 20 ans. L'an dernier, elle a déclaré au Journal Kristeligt Dagblad qu'elle n'était pas prête à se détendre. Cela semble vrai.